

for hvilken de, saavidt jeg veed, ingen Betaling faae, og dertil kommer endnu den meget store Ulempe for dem, at de altid ere to, der ere gjensidig ansvarlige for, hvad de have under deres Værge, medens den Ene dog væsentlig maa overlade til den Anden at opbevare Midlerne. Der har saaledes ogsaa viist sig Exempler paa, at den Ene complet har ruineret den Anden. Jeg troer derfor, at det vilde blive modtaget med megen Glæde overalt i Landet, dersom der snarest muligt kunde træffes Foranstaltninger til en bedre Ordning af det hele Overformynderivæsen.

N. Jensen: Jeg kan i alt Væsentligt, hvad angaaer den foreliggende Sag, som den sidste ærede Taler berørte, henholde mig til hans Udtalelser. Jeg finder ligesom den ærede Taler, at det vilde være i høieste Grad ubilligt, om Staten nægtede de Umvndige Erstatning for deres Arv, som jo dog paa en eller anden Maade er tilsat ved en uheldig offentlig Forvaltning. Jeg vil ikke bestynde de vedkommende Embedsmænd for at have forsømt deres Pligt. Det er meget muligt — jeg kjender ikke Sagen næriere — at de have gjort, hvad Loven foreskriver, men jeg finder, at det er i høi Grad ønskeligt, at de Umvndige, for hvem Staten tager deres Arv i Bevaring, ikke skulle miste den paa en saadan Maade. Det hedder i Udvalgets Fleertals Betænkning, at der vilde blive skabt et Præcedents af uberegnelige Følger ved at gaae ind paa Regjeringens Forslag; men jeg er ganske enig med den sidste ærede Taler i, at det netop er ønskeligt at faae et saadant Præcedents. (Ordføreren: Maa jeg bede om Ordet.) Vi havde ifjor her i Salen til Forhandling en Pension til en Embedsmand, der havde opgivet et vitterligt falsk Regnskab; man tog aldeles intet Hensyn til, at man da skabte et farligt Præcedents ved at bevilge ham Pension, og jeg fandt det efter Omstændighederne billigt, at Sagen blev ordnet saaledes, men langt mere billigt finder jeg det, at det Forlangende, som Ministeriet har stillet, i dette Tilfælde bliver tilstaaet. Det, som Fleertallet har foreslaaet, at man skulde lade Sagen undersøge, kan, som ogsaa den ærede sidste Taler har gjort opmærksom paa, aldeles ikke præju-

diceres derved, at man nu lader de Umvndige faae Erstatning for deres Arv. Det, at nægte dem det, fordi der mulig er gjort en Feil fra de Bestyrendes Side, hvorfor disse kunde drages til Ansvar, synes mig ret egenligt er at lade Straffen gaae ud over de Ufkyldige istedetfor de Skyldige. Men ialfald, hvad enten der er begaaet nogen Feil fra Bestyrelsens Side eller ikke, er der efter min Overbeviisning Billighed for, at de Umvndige skulle have deres Arv, naar Staten uden videre befaler, at deres Arv skal indgaae i Overformynderiet. Jeg skal tillade mig at henstille til den høitærede Justitsminister, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt i Overformynderiloven at optage en Bestemmelse som f. Ex. den, at enhver Arv betalte visse faa Procent for derved at faae fuldkommen Sikkerhed for Arven, altsaa en Art Assurancepræmie, da det synes mig, at naar det viser sig, at en hvilken som helst Capital, der kommer ind i Overformynderiet, kan sporløst forsvinde, er der ingen Grændse for de Tab, de Umvndige kunne lide, og da Tabene ved Overformynderierne efter den høitærede Ministers Mening ikke ere betydelige, kunde en saadan Præmie ikke blive stor for den Enkelte, og selv om den blev stor, troer jeg, at de Umvndige i høi Grad vilde være tjente med at svare den. Jeg finder, at det vilde være meget sørgeligt, og troer, at det vilde virke meget nedtrykkende i Befolkningen, om det skulde spørges, at slike Capitaler paa fuldkommen lovlig Maade kunde forsvinde for Umvndige.

Scherning: Jeg troer, at her hersker en Misforstaaelse af Udtrykket: „at skabe et Præcedents.“ Jeg er ganske enig med de ærede Herrer, der mene, at det er en vigtig Foranstaltning, at de Umvndiges Pengemidler tvinges ind i Overformynderierne, uden at der kan svares for dem. Jeg er fuldkommen enig med dem i, at det er ønskeligt for Fremtiden at faae en anden Stilling frem med Hensyn dertil, men hvad jeg er uenig med dem i, er, at vi skulle bevilge de 730 Rd., da vi derved kunne komme til at bevilge Summer af en Størrelse, som vi slet ikke kjende. Vi kjende ikke, hvormange Summer der i en Markælle